

अमेरिकेसाठी भविष्य आणि १८ जुलै, २०२० - क्रमांक चार

Jeff Pippenger

2023-09-19

१८६३

दानियेलच्या आठव्या व नवव्या अध्यायांचा, जे उलई नदीद्वारे दर्शविलेले आहेत, संदेश १७९८ मध्ये उघड करण्यात आला. आठव्या अध्यायातील भविष्यवाणीचा अर्थ नवव्या अध्यायात गॅब्रिएलने स्पष्ट केला; परंतु तेव्हाच, जेव्हा दानियेलने एक प्रार्थना अर्पण केली होती, जी बायबलमधील मानवी प्रार्थनांपैकी अत्यंत महत्त्वपूर्ण मानली जाते. त्या प्रार्थनेत दानियेल ओळख करून देतो की यिर्मयाच्या ग्रंथात त्याने शोधून काढलेल्या विधानानुसार, यरुशलेमची उजाड अवस्था सत्तर वर्षे टिकणार होती.

मादी लोकांच्या वंशातील अहश्वेरोशाचा पुत्र दारयावेश, जो कल्दयांच्या राज्यावर राजा करण्यात आला, त्याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी, मी दानिएल, ग्रंथांद्वारे वर्षांची संख्या समजून घेतली; ज्याविषयी परमेश्वराचे वचन यिर्मया संदेष्ट्याजवळ आले होते, की यरुशलेमच्या उजाड अवस्थेची सत्तर वर्षे तो पूर्ण करील. दानिएल 9:1, 2.

यिर्मयाहने हेही दर्शविले की त्या सत्तर वर्षांच्या शेवटी, दारयवेशाचा सेनापती कोरेश बाबेल जिंकत असताना, बेलशस्सर मरेल.

आणि हा सारा देश उजाड व भयचकित करणारा होईल; आणि ही राष्ट्रे बाबेलच्या राजाची सत्तर वर्षे सेवा करतील. आणि असे होईल की, सत्तर वर्षे पूर्ण झाल्यावर, मी बाबेलच्या राजाला व त्या राष्ट्राला, परमेश्वर म्हणतो, त्यांच्या अधर्माबद्दल शिक्षा करीन; आणि कल्दीयांच्या देशालाही, व त्याला मी चिरंतन उजाडपणाचे ठिकाण करीन. यिर्मया २५:११, १२.

दानीएलाने हेही ओळखले की उजाडपणाची सत्तर वर्षे ही मोशेने नोंदविलेल्या एका भविष्यवाणीची परिपूर्ती होती.

होय, सर्व इस्राएलाने तुझ्या नियमशास्त्राचे उल्लंघन केले आहे, आणि तुझ्या वाणीचे पालन करू नये म्हणून ते दूर गेले आहेत; म्हणून आमच्यावर शाप ओतला गेला आहे, आणि देवाचा सेवक मोशे याच्या नियमशास्त्रात लिहिलेली शपथही आमच्यावर आली आहे, कारण आम्ही त्याच्याविरुद्ध पाप केले आहे. आणि त्याने आमच्याविरुद्ध, तसेच आमचा न्याय करणाऱ्या आमच्या न्यायाधीशांविरुद्ध जे शब्द उच्चारले होते, ते आमच्यावर मोठे अनर्थ आणून सत्य ठरविले आहेत; कारण संपूर्ण आकाशाखाली यरुशलेमवर जे झाले, तसे कधीच झाले नव्हते. जसे मोशेच्या नियमशास्त्रात लिहिले आहे, तसे हे सर्व अनर्थ आमच्यावर आले आहे; तरीही आम्ही परमेश्वर आमच्या देवापुढे विनंती केली नाही, की आम्ही आमच्या अधर्मापासून वळावे आणि तुझे सत्य समजून घ्यावे. दानियेल १:११-१३.

इस्राएलने मोडलेली जी “शपथ” “शाप” उत्पन्न करणारी ठरली, ती लेवीयविधी सव्वीस मधील “सात वेळा” हीच होती. लेवीयविधी सव्वीस मध्ये “सात वेळा” असा अनुवाद केलेला शब्द हा दानियेल नऊ मध्ये “शपथ” असा अनुवाद केलेला तोच इब्री शब्द आहे. “सात वेळा” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाद्वारे दर्शविलेली मोशेची शपथ ही विल्यम मिलर यांनी शोधलेली पहिली समय-भविष्यवाणी होती, आणि १८६३ मध्ये बाजूस ठेवण्यात आलेल्या त्यांच्या मूलभूत सत्यांपैकी ती पहिली होती. विल्यम मिलर हे एलियाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, आणि हे भविष्यवाणीच्या आत्म्याद्वारे पुष्ट केलेले आहे.

“विल्यम मिलर यांनी प्रचारिलेल्या सत्याचा स्वीकार करण्यासाठी हजारो लोकांना प्रवृत्त करण्यात आले, आणि संदेशाची घोषणा करण्यासाठी एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने देवाचे सेवक उभे करण्यात आले.” Early Writings, 233.

१८६३ मध्ये मिलेराइट चळवळ संपुष्टात आली, कारण जे पूर्वी त्या चळवळीत होते त्यांनी सातव्या-दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी स्थापन केली. जेव्हा त्यांनी मंडळी म्हणून प्रारंभ केला, तेव्हा ती चळवळ समाप्त झाली. लेवीयविधी सहावीस मधील "सात वेळा" यांत दर्शविल्याप्रमाणे त्यांनी मोशेचा वध केला, आणि त्याच वेळी त्यांनी एलियाचाही वध केला—त्या दूताचा, ज्याने चळवळीसमोर मोशेची "शपथ" सादर केली होती. १८६३ मध्ये मोशे आणि एलिया हे दोघेही मारले गेले, आणि ११ सप्टेंबर २००१ नंतर, जेव्हा देवाने Future for America या चळवळीला पुन्हा जुन्या मार्गाकडे नेले, तेव्हाच त्यांचे पुनरुत्थान होणे अपेक्षित होते.

फ्युचर फॉर अमेरिका यांनी ११ सप्टेंबर २००१ हा तिसऱ्या शापाचा आगमनबिंदू म्हणून ओळखला, आणि ११ सप्टेंबर रोजी इस्लामच्या आक्रमणाची ही ओळख स्थापित करणारी गोष्ट म्हणजे मिलेराइटांनी ओळखलेला पहिल्या दोन शापांचा इतिहास होय, जो विशेषतः १८४३ आणि १८५० या दोन्ही पायोनियर चार्ट्सवर दर्शविला आहे. आधुनिक काळातील इस्लामची भूमिका समर्थित करण्यासाठी मिलेराइट इतिहासाकडे परतल्यावर, प्रभूने मग फ्युचर फॉर अमेरिका यांना लेवीयविवरण अध्याय २६ मधील "सात वेळा" याविषयीची समज उघड केली, जी दोन्ही चार्ट्सवरील मध्य स्तंभात दृश्यरूपाने प्रदर्शित केली आहे. आणि दोन्ही चार्ट्समध्ये, मध्य स्तंभाच्या केंद्रस्थानी क्रूस आहे. देवाने हबक्कूकच्या दोन्ही तक्त्यांच्या निर्मितीत मार्गदर्शन केले तेव्हा, मोशेची "शपथ," म्हणजे लेवीयविवरण अध्याय २६ मधील "सात वेळा," ही इतर सर्व भविष्यसूचक चित्रणांच्या केंद्रस्थानी असेल याची त्याने खात्री केली, आणि दोन्ही तक्त्यांवर ख्रिस्तास अगदी मध्यभागी ठेवले गेले.

हे दानीएलाच्या नवव्या अध्यायात गॅब्रिएलने अर्थ लावलेल्या दुसऱ्या भविष्यवाणीत निर्दिष्ट केलेल्या त्या कालखंडाशी सुसंगत होते, ज्यात असे ओळखून दिले होते की ख्रिस्त एक आठवडा अनेकांसमवेत करार दृढ करील.

आणि तो एक आठवड्यासाठी अनेकांबरोबर करार दृढ करील; आणि त्या आठवड्याच्या मध्यभागी तो यज्ञ व अर्पण बंद पाडील; आणि घृणास्पद गोष्टींच्या प्रसारामुळे तो ते उजाड करील; आणि समाप्तीपर्यंत, जे निश्चित ठरविलेले आहे ते त्या उजाड झालेल्यावर ओतले जाईल. दानियेल ९:२७.

भविष्यसूचक एक आठवडा हा दोन हजार पाचशे वीस प्रतीकात्मक दिवसांचा असतो, आणि गॅब्रिएल ज्या भविष्यवाणीचे स्पष्टीकरण करीत होता, तिने हे ओळखून दिले की त्या दोन हजार पाचशे वीस प्रतीकात्मक दिवसांच्या "मध्यभागी" किंवा केंद्रस्थानी ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळण्यात येईल. हबक्कूकच्या दोन्ही पट्टिकांवरील 'दोन हजार पाचशे वीस' यांचा केंद्रबिंदू ख्रिस्त आहे, तसेच ज्या आठवड्यात त्याने अनेकांबरोबर करार दृढ केला तोही.

१८६३ मध्ये अॅडव्हेंटिझमची एका चर्च म्हणून सुरुवात झाली, आणि एलियाच्या आत्म्याने सामर्थ्यप्राप्त झालेली मिलेराइट चळवळ मारली गेली. मिलेराइट चळवळीला हे समजले होते की प्रकटीकरणातील सात चर्चांच्या संदर्भात ते फिलाडेल्फियाचे चर्च होते. १८४४ च्या महान निराशेनंतर जे त्यांच्यापासून विभक्त झाले, त्यांची नंतर लाओदिकेयी म्हणून ओळख करण्यात आली. १८५६ मध्ये जेम्स व्हाईट यांनी Review and Herald मध्ये लेखमालेची सुरुवात केली, ज्यात त्यांनी हे दर्शविले की फिलाडेल्फिया म्हणून सुरू झालेली चळवळ लाओदिकेया बनली होती आणि म्हणून सदस्यांनी लाओदिकेयी चर्चसाठी देण्यात आलेला उपाय शोधला पाहिजे. त्याच वर्षी, त्याच प्रकाशनात, जेम्स व्हाईट यांनी हायरम एडसन यांनी लिहिलेल्या लेवीयव्यवस्था २६ मधील दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या भविष्यवाणीविषयीच्या लेखमालेचे प्रकाशन केले. ते लेख कधीच पूर्ण झाले नाहीत.

११ सप्टेंबर २००१ नंतर प्रभूने Future for America या चळवळीला पुन्हा जुन्या मार्गाकडे नेले, तेव्हा Edson यांचे लेख पुन्हा सापडले, आणि इतिहासात प्रथमच दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचे हे दोन्ही कालखंड दोन शाप म्हणून ओळखले गेले. एक उत्तरेकडील दहा वंशांवर, आणि दुसरा दक्षिणेकडील दोन वंशांवर. Miller यांनी दक्षिणेकडील यहूदा राज्याविरुद्धच्या सात काळांची ओळख पटवली होती, परंतु Edson यांनी उत्तरेकडील इस्राएल राज्याविरुद्धच्या सात काळांची ओळख पटवली. Future for America ने पाहिले की हे दोन्ही लागू केले गेले पाहिजेत. जेव्हा ही दोन्ही विखुरणे एकत्र केली जातात, तेव्हा त्यांमधून असा भविष्यसूचक प्रकाश उत्पन्न होतो, जो Miller किंवा Edson यांनी कधीही ओळखला नव्हता.

इ.स. २००१ नंतर जेव्हा प्रभूने Future for America ला जुन्या मार्गाकडे परत आणले, तेव्हा मोशेची “शपथ” पुन्हा जिवंत झाली आणि आपल्या पायांवर उभी राहिली. त्या “शपथ”शी संबंधित संदेश मग तिसऱ्या देवदूताचे दूत यांनी, पहिल्या देवदूताच्या दूतांनी तो जसा सादर केला व प्रतिरूपित केला होता, तसाच सादर केला. Future for America ही अशी चळवळ होती जिने “एलियाच्या” सामर्थ्यात “मोशेने” दर्शविलेला संदेश जाहीर केला, आणि सुमारे इ.स. २०१२ च्या आसपास समाप्त झालेल्या Habakkuk's Tables या शीर्षकाखालील सादरीकरणांच्या मालिकेच्या समाप्तीपर्यंत एलियाने मोशेची साक्ष स्पष्टपणे दिली. जेव्हा त्या सादरीकरणांची मालिका संपली, तेव्हा तळहीन खाईतून उठलेला पशू मोशे आणि एलियाविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी वर आला. हे युद्ध त्या वेळी सुरू झाले, जेव्हा Future for America ने १९९६ पासून करीत असलेले कार्य थांबविण्याचा निर्णय घेतला, आणि एक शाळा सुरू केली, जिला आपल्या गर्वात त्यांनी The School of the Prophets असे नाव दिले. त्या शाळेला खोट्या संदेशांची शाळा असे नाव देणे अधिक योग्य ठरले असते!

जेव्हा शाळेने अशा लोकांना, ज्यांची प्रभूने आपल्या दूतांप्रमाणे कधीही पुष्टी केलेली नव्हती, त्यांच्या स्वतःच्या कल्पना मांडण्यास परवानगी देण्यास सुरुवात केली, तेव्हा निर्माण झालेला गोंधळ व संभ्रम यांचा शेवट १८ जुलै, २०२० रोजी Future for America च्या मृत्यूने झाला. त्या टप्प्यावर मोशे आणि एलियाह रस्त्यांमध्ये वध केले गेले होते.

आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अथांग गर्तेतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, आणि त्यांच्यावर विजय मिळविल, व त्यांना ठार मारील. आणि त्यांची प्रेते त्या महान नगरीच्या रस्त्यावर पडून राहतील; जिचे आध्यात्मिक नाव सदोम व मिसर असे आहे, जिथे आपल्या प्रभूलाही क्रूसावर खिळण्यात आले.
प्रकटीकरण ११:७, ८.

विश्वसनीय साक्ष म्हणजे हबक्कूकच्या पाट्या या शीर्षकाखालील मालिकेच्या समाप्तीला संपलेली साक्ष होय. त्यानंतर त्या पशूने आक्रमण केले. हे सध्याचे लेख नेमके कोण अनुसरत आहे याची मला काहीच कल्पना नाही; परंतु माझा असा तर्क आहे की त्यात Future for America चे शत्रू जितके आहेत, तितकेच जुलै १८ च्या निराशेशी अजूनही समेट करण्याचा प्रयत्न करीत असलेले लोकही आहेत. म्हणून, मी अशी अपेक्षा करतो की ज्यांना मी शत्रू या वर्गात गणतो ते या भविष्यवाणीतील इतिहासाच्या अनुप्रयोगाकडे त्यांच्या मनात किती आत्महितसाधक भासतो हे दाखवून देतील. तसेच होऊ द्या. Future for America चा इतिहास मिलराइट चळवळीने ज्याचे प्रतिरूप दाखवले आहे त्या चळवळीप्रमाणे स्पष्टपणे ओळखला जातो, असे नाही असे भासविण्यास वेळ फारच कमी आहे; आणि त्या चळवळीत पुढाकार घेण्यासाठी उभा करण्यात आलेला, त्रुटीपूर्ण लाओदिकीया मानवी संदेशवाहक हा विल्यम मिलर याने प्रतिरूपित केलेला नव्हता, असे भासविण्यासही वेळ फारच कमी आहे.

मिलर हा फिलाडेल्फियन होता, आणि मी १९७५ मध्ये जगातून अॅडव्हेंटिझममध्ये आलो; म्हणून मी प्रमाणित लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट आहे. माझ्या जीवनाचा इतिहास त्या वस्तुस्थितीची साक्ष देतो. असे असता, स्वर्गातील दयाळू देवाने अलीकडे मला अशी सूचना दिली आहे की, तो आता प्रकट करीत असलेला संदेश मी लिखित स्वरूपात मांडून तो मंडळ्यांकडे पाठवावा. त्याच्या या सूचनेसह हे वचनही देण्यात आले की, जेव्हा तो मोशे आणि एलियाला पुनरुत्थित करील, तेव्हा ते लाओदिकीया म्हणून नव्हे, तर फिलाडेल्फियन म्हणून पुनरुत्थित केले जातील. मिलराइट इतिहासात आरंभ झालेली चळवळ ही फिलाडेल्फियाची वेळ होती; ती अखेरीस १८५६ मध्ये लाओदिकीया मध्ये रूपांतरित झाली, जेव्हा तिने मिलराइटांनी घालून दिलेल्या पायाभूत तत्त्वांच्या नकाराची प्रक्रिया आरंभ केली. हा नकार हायरम एडसन यांच्या लेखणीतून देण्यात आलेल्या नव्या प्रकाशाच्या विकासाला बाजूला सारण्यापासून सुरू झाला. सात वर्षांनंतर, १८६३ मध्ये, मोशेचा संदेश सादर केलेली एलियाची चळवळ वध केली गेली. ज्या वेळी ती चळवळ वध केली गेली, त्याच वेळी त्या चळवळीच्या जागी एक मंडळी आणण्यात आली. अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी मोशे आणि एलिया यांचा वध करण्यात आला, आणि अॅडव्हेंटिझमच्या समाप्तीलाही त्यांचा पुन्हा वध करण्यात आला.

लाओदिकीया या भविष्यवाणीच्या समाप्तीच्या काळी, १९८९ मध्ये हिद्वेकेल नदीचे दर्शन उघड करण्यात आले, आणि लाओदिकीया माता-पासून जन्मलेली एक चळवळ आरंभ झाली. प्रभु अनभिज्ञ नव्हता, आणि त्याला ठाऊक होते की

जसा त्याने आपल्या तीन देवदूतांच्या कार्याचा आरंभ केला, तसाच तो त्याचा शेवटही करील. जसा त्याने त्याचा आरंभ फिलादेल्फियन्सच्या चळवळीने केला, तसाच तो त्याचा शेवटही फिलादेल्फियन्सच्या चळवळीने करील; आणि हे करण्यासाठी, जी चळवळ जन्मतः लाओदिकेयी होती तिला मारले जावे व फिलादेल्फियन्स म्हणून पुनरुत्थित केले जावे, अशी आवश्यकता होती. असे करताना, लाओदिकेयी मंडळीमधून बाहेर काढण्यात आलेली ती चळवळ, ज्या इतिहासात त्रिगुणी संघटन हे सातांपैकी असलेले आठवे ठरणार होते, त्याच इतिहासात सातांपैकी असलेले आठवे ठरेल. आणि त्याच इतिहासात रिपब्लिकनवादाचे शिंगही सातांपैकी असलेल्या आठव्याचे पुनरुत्थान अनुभवेले—जे इजिप्त व सदोम यांच्या “वोक-इझम” द्वारे मारले गेले होते—परंतु भविष्यवाणीची ती रेषा पुढील लेखांमध्ये विचारात घेतली जाईल.

आणि लोक, वंश, भाषा आणि राष्ट्र यांपैकी लोक साडेतीन दिवस त्यांच्या मृतदेहांकडे पाहतील, आणि त्यांच्या मृतदेहांना कबरीत ठेवू देणार नाहीत. आणि जे पृथ्वीवर राहतात ते त्यांच्यावर आनंद करतील, हर्षोल्लास करतील, आणि एकमेकांना भेटवस्तू पाठवतील; कारण या दोन संदेष्ट्यांनी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना क्लेश दिले होते. आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण 11:9-11.

फ्यूचर फॉर अमेरिका यास कबरीत टाकण्यात आले नाही; ते ज्या रस्त्यावर मारले गेले होते त्याच ठिकाणी ते पडून राहिले, आणि त्याच्या प्रकट मृत्यूवर त्याचे शत्रू आनंद करत होते. तथापि, “साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यात प्रवेश केला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले.” काळ आता उरलेला नाही; म्हणून हे साडेतीन दिवस हे बारा शेष दिवस किंवा वर्षे यांचे प्रतीक आहेत, जे प्रकटीकरण बारा अध्याय सहावा व चौदावा वचनांत त्या अरण्याचे प्रतिनिधित्व करतात, जिथे पवित्रस्थान आणि सैन्य तुडविले गेले. जर त्यांना कबरीत टाकण्यात आले असते, तर ते अशा रस्त्यावर नसते जिथे त्यांना तुडविले जाऊ शकले असते. फ्यूचर फॉर अमेरिका याचे तुडविले जाणे हा केवळ एक प्रतीकात्मक कालखंड नाही, तर तो मोशेच्या शपथने दर्शविलेल्या “सात काळ” या संदेशाचा प्रतीकात्मक कालखंड आहे.

आणि ते तलवारीच्या धारेने पडतील, आणि सर्व राष्ट्रांत बंदिवान करून नेले जातील; आणि अन्यजातींचे काळ पूर्ण होईपर्यंत यरुशलेम अन्यजातींच्या पायाखाली तुडविली जाईल. लूक 21:24.

यरुशलेम तीन वेळा तुडविले गेले आहे. पहिल्यांदा बाबेलकडून इ.स.पू. ६७७ पासून इ.स.पू. ६०७ पर्यंत. दुसरे तुडविणे मूर्तिपूजक रोमकडून इ.स. ६६ पासून इ.स. ७० पर्यंत झाले. तिसऱ्या वेळी ते आध्यात्मिक रोमकडून इ.स. ५३८ ते इ.स. १७९८ पर्यंत तुडविले गेले. लूक एकवीसमध्ये ओळखलेले अन्यजातींकडून यरुशलेमचे तुडविले जाणे हे पोपसत्तेच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या राज्यकाळाचेच होते. प्रकाशितवाक्य अकरा, जिथे आपल्याला मोशे आणि एलियाची साक्ष आढळते, ते त्या कालखंडाची ओळख करून देण्याने आरंभ होते.

मला काठीसारखा एक नळकांडा देण्यात आला; आणि देवदूत उभा राहून म्हणाला, उठ, आणि देवाच्या मंदिराचे, वेदीचे, आणि त्यात उपासना करणाऱ्यांचे मोजमाप कर. परंतु मंदिराबाहेर असलेले अंगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नको; कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले आहे; आणि ते पवित्र नगर बेचाळीस महिने तुडवतील. प्रकटीकरण 11:1, 2.

योहानाला मंदिर व त्यामधील उपासक यांचे मोजमाप करण्याची आज्ञा ही १८४४ मध्ये न्यायकार्याच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करते; कारण मागील दोन वचने योहानाने १८४४ मधील महान निराशेचा कडवट अनुभव घेतल्याचे दर्शवितात, आणि त्यानंतर त्याला संदेश घोषित करण्याचे कार्य पुन्हा करावे लागेल असे सांगितले गेल्यावर, अकराव्या अध्यायातील पहिले वचन हे दर्शविते की न्यायकार्य नुकतेच आरंभ झाले आहे.

“अशी वेळ आली आहे की जे काही हलविता येऊ शकते ते सर्व हलविले जाणार आहे, जेणेकरून जे हलविता येत नाही ते टिकून राहिल. प्रत्येक प्रकरण देवासमोर पुनर्विलोकनात येत आहे; कारण तो देवाच्या मंदिराचे आणि त्यामधील उपासकांचे मोजमाप करीत आहे. ‘ज्याच्या उजव्या हातात सात तारे आहेत, जो सात सुवर्ण

दीपस्तंभांच्या मध्यभागी फिरत असतो, तो असे म्हणतो; मला तुझी कृत्ये ठाऊक आहेत.... पण मला तुझ्याविरुद्ध थोडेसे आहे, कारण तू आपले पहिले प्रेम सोडून दिले आहेस; म्हणून तू कोठून पडलास हे स्मरणात ठेव, आणि पश्चात्ताप कर, आणि पहिली कृत्ये कर; नाहीतर मी त्वरेने तुझ्याकडे येईन, आणि दीपस्तंभ त्याच्या जागेवरून काढून टाकीन.' 'पश्चात्ताप कर; नाहीतर मी त्वरेने तुझ्याकडे येईन, आणि माझ्या मुखाच्या तलवारीने तुझ्याविरुद्ध युद्ध करीन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे: जो जय मिळवितो त्याला मी गुप्त मन्ना खाण्यास देईन, आणि त्याला एक पांढरा दगड देईन, आणि त्या दगडावर एक नवे नाव लिहिलेले असेल, जे ते स्वीकारणाऱ्याशिवाय कोणालाही माहीत नाही.'" The 1888 Materials, 1116.

योहान १८४४ मध्ये आरंभावलेल्या चौकशी न्यायाचे प्रतिनिधित्व करीत असल्यामुळे, त्याला मंदिराचे बाह्य अंगण सोडून देण्यास सांगितले जाते; कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले आहे, जे पवित्र नगरास एक हजार दोनशे साठ वर्षे तुडवतील. लूक एकवीस मध्ये हे स्पष्ट केले आहे की, अन्यजाती "अन्यजातींचे काळ" पूर्ण होईपर्यंत यरुशलेम तुडवतील. अकराव्या अध्यायात योहानने आत्ताच हे ओळखून दिले आहे की, अन्यजातींकडून यरुशलेम तुडविण्याचा काळ हा इ.स. ५३८ ते १७९८ पर्यंतचा इतिहास होता. बाराव्या अध्यायात योहान हा कालखंड दोनदा "अरण्य" असा संबोधतो—असा काळ, ज्यामध्ये पोपकडून आणल्या जाणाऱ्या छळापासून वाचण्यासाठी मंडळी पळून गेली होती.

जेव्हा मोशे आणि एलियाह यांचा वध केला जाईल आणि साडेतीन दिवसांच्या कालावधीसाठी त्यांना रस्त्यावर तुडवून टाकण्यासाठी पडून ठेवले जाईल, तेव्हा यरुशलेम तुडविली गेली त्या आधीच्या तीन इतिहासांना त्या कालखंडाचे पूर्वरूप दर्शविणारे असे समजले पाहिजे. लूक एकवीस मध्ये अन्यजाती पवित्र नगराला तुडवत राहतील, जोपर्यंत अन्यजातींचे "काल" पूर्ण होणार नाहीत.

अशा प्रकारे, लूक अन्यजातींच्या एकापेक्षा अधिक काळाची ओळख करून देतो; परंतु आपल्याला माहीत आहे की अन्यजातींचा काळ पूर्ण होणे हे 1798 मध्ये झाले. "अन्यजातींचा" पहिला "काळ" इ.स.पू. 723 मध्ये आरंभ झाला, जेव्हा इस्राएलचे उत्तरेकडील राज्य अशूरकडून तुडविले गेले. त्या तुडविण्याने एका मूर्तिपूजक सत्तेकडून पायदळी तुडविण्याचा आरंभ केला आणि तो 538 पर्यंत चालू राहिला; त्यानंतर पोपसत्तेने ते कार्य 1798 पर्यंत पुढे चालू ठेवले. मूर्तिपूजकत्वाने अक्षरशः इस्राएलाला विखुरले व तुडविले, आणि पोपवादाने आध्यात्मिक इस्राएलाला विखुरले व तुडविले. अन्यजातींचे "काळ" हे लेवीयविधी 26 मधील दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे तुडविण्याच्या दोन कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिला कालखंड अशूर, नंतर बाबेल, आणि मग मूर्तिपूजक रोम यांनी दर्शविलेल्या मूर्तिपूजकत्वाद्वारे पार पाडला गेला. त्यानंतर, मिलर यांनी ज्या पवित्र भविष्यसूचक आराखड्यात ओळखलेली दुसरी उजाड करणारी सत्ता होती, ती पोपवाद होती; आणि ती 1798 पर्यंत तुडविण्याचे कार्य चालू ठेवणार होती. मूर्तिपूजकत्व आणि पोपवाद या दोघांचे तुडविणे हाच तो नेमका प्रश्न आहे, जो स्वर्गीय संवादात उपस्थित केला जातो, आणि ज्यातून जे उत्तर प्रकट होते तेच अॅडव्हेंटिझमचा पाया व मध्यवर्ती स्तंभ आहे.

मग मी एका पवित्र जनाला बोलताना ऐकले; आणि जो पवित्र जन बोलत होता त्यास दुसऱ्या एका पवित्र जनाने म्हटले, "नित्य अर्पणाविषयी, आणि उजाड करणाऱ्या अपराधाविषयी, पवित्रस्थान व सैन्य या दोन्ही गोष्टी तुडविल्या जाण्यास देणाऱ्या त्या दर्शनाचा काल किती?" आणि त्याने मला म्हटले, "दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल." दानियेल 8:13, 14.

देवदूत गॅब्रिएल आणि इतर देवदूतांनी मिलर यास हे समजण्यास मार्गदर्शन केले की "दैनिक" हे मूर्तिपूजकत्वाचे प्रतीक होते आणि "उजाडपणाचा अपराध" हा पोपशाहीचे प्रतीक होता. मूर्तिपूजकत्व आणि पोपशाही ही दोन्ही पवित्रस्थान व सैन्य तुडवून टाकणार होती. म्हणून लूक ज्या अन्यजातींच्या "काळांचा उल्लेख करतो, ते बारा शंभर साठ वर्षांचे तुडवून टाकण्याचे दोन कालखंड आहेत, आणि ते एकत्रितपणे लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील सात काळ ठरतात.

मोशेच्या "शपथेचा" संदेश १८६३ मध्ये ठार मारला गेला, तसेच मोशेचा संदेश सादर करणारा दूत एलियाह हाही. मोशेचा संदेश आणि एलियाह हा दूत हे दोन्ही ११ सप्टेंबर २००१ नंतर पुनरुत्थित झाले. एलियाहने पुन्हा एकदा

जाहीर केलेल्या मोशेच्या संदेशानंतर, त्या दोघांनाही ठार मारण्यात आले आणि मग बारा शत साठ दिवस रस्त्यातच पुरल्याविना टाकून देण्यात आले; हे दानियेल ज्याला मोशेची "शपथ" असे म्हणतो त्या "सात काळ" या संदेशाशी थेट संबंध दर्शविते. मिलर आणि मिलरवादी यांच्या प्रतिरूपाने दाखविल्याप्रमाणे, मोशेचा एलियाह संदेश पुन्हा सांगणारी चळवळ आणि तो दूत शेवटी आपल्या पायांवर उभी राहिल आणि पुनरुत्थित होईल.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. आणि त्यांनी स्वर्गातून त्यांना असे म्हणणारा मोठा आवाज ऐकला, "इकडे वर या." आणि ते मेघामध्ये स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. प्रकटीकरण 11:11, 12.

पुढील लेखात आपण या सत्याचा विचार करू.